

Végső búcsú Dombóvári Sándortól

Családja, barátai és tisztelői, köztük egyesületünk tagjai **2009. június 25-én** a szombathelyi *Szalézi templom altemplomában* vettek végső búcsút a június 17-én 97. életévében elhunyt egykori kiváló válogatott atlétától, olimpiai baráti körünk tiszteletbeli tagjától. A római katolikus szertartás szerinti gyászmisét és a méltóságteljes búcsúztatót **Baji János** szerzetes atya celebrálta.

Egy szép, hosszú életút véget ért, de Sanyi bácsi halála mégis váratlanul ért bennünket, hiszen idős kora ellenére is jó egészségnél örvendett. Sajnos betegségei az utóbbi hónapokban felőrölték erős szervezetét. 95. születésnapján három fontos dologról beszélt, amely(aki) életében segítette: *a sport, embert formáló ereje, felesége, Zsuzsa asszony és családjából hozott hite, erkölcsisége.* Nyugalmat sugárzó tekintete, kedves és bölcs humora emlékünken tovább él, jó szívvel gondolunk vissza mindig rá.

Olimpiai Egyesületünk nevében **Balogh József** költő tagtársunk ezekkel a gondolatokkal búcsúzott tőle:

Drága Sanyi bácsi!

Többször köszönhetőelek tréfásan évődő verssel, szöveg sorokkal hosszú, derűs élted egy-egy jeles alkalmával, a 90. és 95. születésnapodon. Emlékszem huncut mosolyodra, csibészes összekacintásodra, hát éppen ezért súlyosabbak most a búcsúztató szavak.

Két érzékletes ellentét idéződik bennem. Egyik, hogy hihetetlenül TÁVOL vagy már, de ugyanennyire KÖZEL is. S a másik: itt a kápolnában óriás a CSÖND, de kint az udvaron napközis táborban ZSIVAJog megannyi virgonc kis magyar, miként te is ilyen voltál az elmúlt század 20-as éveinek első felében. És miért ne hihetnők, hogy egyikükből-másikukból MAJ-DAN olyan ügyes ifjú legény lesz, mint belőled lett HAJDAN.

Istennel bizonyosan paroláztál már, várt rád a maroknyi HALMAYS csapat: Kárándy Jóska, akiről a közeli múltban a főiskolai könyvtárban emlékezünk, aztán a legendás Németh Pali, neki pedig a minap volt az I. emléknapija.

Te ott a végtelen békkességben mesélsz, egyre mesélsz a szájtátott angyalnépnek kedvenc sportágaidról, a hokiról-fociról-atlétkáról, MAC-os éveidről, aggódón szereplő társadról, Zsuzsa asszonyról, híres fiadról, Gáborról, imádtott és sokat emlegetett unokádról, Kristófról...

Az ígért idei koccintás Gál Lacival, Horváth Vilivel és velem már végleg elnapolódott, majd egyszer, talán nagysokára...

Mit kívánhatnék? Magunknak a hozzádhoz hasonló hosszú, bölcs, derűs és teljes életet, neked pedig, hogy nyújtsjon porrá lett lényednek örök nyugalmyet egy Szombathely-közeli falvacskára, Vaskeresztesre.

Szervusz, Sanyi bácsi, s most elmondom végső búcsúzásul ideillő versemet.

Csöndvégtelen
– szabálytalan suttagások –

Érted jött,
úgy érzem mégis,
hogy rám talált,
suhintott,
s az én fejem hullt a porba,
ma téged fogad be hazánk szorongó földje,
mi téblábolunk még meglakolva,
s állunk előtted meggyötörve.
Aztán érkezünk sorra, sorba,
s maradunk egyszer égi helyünkön mindörökké.
A kereszttek nem leküzdjük
a rosszat,
csak kibírjuk azt,
mint sorvadó nyarakat, őszeinket,
s ahogy bekerít hiányzók hiánya itt,
a stációk közelről intenek,
aztán az Isten kezünket fogva
fénylő magához elvezet.

Végtelen járnak mind a jók,
a másokért is meghalók.
Sejtelmes útjuk szép titok,
csönd szólít, én is indulok.
Hupog a rög és döng a fa,
zokog a Szózat dallama...
Száradó szegfűk, árva mind,
koszorúk könnyű álma int.
Részvét és könnyes képzelet,
Uram, vádlom törvényedet!
Körülkerít a félelem,
úgy érzem senki sincs velem,
bocsásd meg, józan Istenen!

Újra meg újra temetkezünk,
szaporodnak a szeppenések,
gyászjelentés vacog a szélben.
Nem hiszem el, hogy véget érünk!,
hát pörlekedem még ideát:
erődből, Uram, jusson annyi,
élőid' támaszd föl legalább!

A család kérésének megfelelően a koszorúkra és csokrokra szánt összeget a kihelyezett perselyekbe helyezhették el a gyászolók, melyet később a *Gyermekélet Alapítvány* számlájára utaltak.

A Dombóvári Sándor hamvait tartalmazó urnát, a szertartást követően a család vaskeresztes temetőben lévő sírhelyén helyezték örök nyugalomra.

Nyugodj békében, Sanyi bácsi!

FÁKLYA

XIII. évfolyam 5. szám • 2009. július

Jubileumi Halmay Kupa Bükfürdőn

Augusztus 8-án Bükfürdőn immár tizedik alkalommal rendezik meg Olimpiai Egyesületük amatőr úszóversenyét, a **Halmay Kupát**. A versenytáv – a hagyományoknak megfelelően – **50**

yard lesz (45,72 méter), mely versenyszámban névadónk, Halmay Zoltán 1904-ben, St. Louisban egyik olimpiai győzelmét aratta. Az évek óta rendkívül népszerű versenyen bárki indulhat, aki kedvet érez a megmérettetéshez. A **férfi** és **női** kategóriákban kiírt verseny első három helyezettje kupát, az összes résztvevő pedig díszes

oklevelet kap. A kupa **14 órakor** a nagymedencénél kezdődik, nevezni már **12 órától** lehet. Nevezési díj nincs. Az esemény fővédnökei: **Dr. Jakabházné Mező Mária**, a Magyar Olimpiai Akadémia főtitkára és **Dr. Varga Zoltán**, a Vas Megyei Sportigazgatóság vezetője. Mindkét szervezet egyben támogatója is a versenynek.

Rossz idő esetén augusztus 9-én, vasárnap kerül a kupa megrendezésre.

Minden indulónak eredményes versenyzést kívánunk!

Szeptemberi klubnapunkon Dombóvári Sándorra emlékezünk

2009. szeptember 3-án, csütörtökön **18 órakor** a szombathelyi *Malom söröző különtermében* a júniusban elhunyt tagtársunkra, barátunkra **Dombóvári Sándorra** emlékezünk. Egy filmösszeállítással tisztelgünk Sanyi bácsi emléke előtt, felidézük egy évtizedes ismeretségünk legemlékezetesebb pillanatait.

Szeretettel várjuk tagtársainkat erre a rendhagyó összejövetelre!

Egyébként ez lesz új klubhelyiségünk avatórendezvénye is, hiszen a megszünt Abbázia Klubban kiállított emléktárgyaink, a falakat díszítő emléklapok már a Malom söröző különtermét ékesítik. A jövőben itt fogjuk tartani klubnapjainkat.

A Halmay Zoltán Olimpiai Hagyományörző Egyesület belső tájékoztatója.

Megjelenik havonta egyszer, 150 példányban.

Szerkeszti: Az egyesület vezetősége.

9700 Szombathely, Hollán E. u. 13. • E-mail: halmay@halmay.hu • www.halmay.hu

A győztesek soha nem adják fel! I. Németh Pál Emléknap

Az **I. Németh Pál Emléknapon**, Pali bácsi 72. születésnapján hagyományteremtő szándékkal gyűltek össze a világhírű mesterező barátai, tanítványai és tisztelői, hogy megemlékezzenek az alig fél éve elhunyt kiváló (sport)emberről. A DOBÓ SE és olimpiai baráti körünk szervezésében megtartott programokon a zord idő ellenére is sokan vettek részt az ország különböző pontjairól.

A „Dobópápa” végső nyughelyén, az oladi **Battyány-Strattmann László templom** kolumbáriumában gyertyagyújtással és néma főhajtással tisztelegtünk Németh Pál hamvai előtt. A program az **Arena Savaria** aulájában emléktábla avatással folytatódott. **Horváth Vilmos**, a Dobó SE és Olimpiai Egyesületünk elnöke köszöntötte az egybegyűlteket, majd **Balogh József** költő-tanár adta elő Németh Pál hatvanadik szüle-

tésnapjára írt költeményét. **Németh „Nyiba” Sándor** – a moszkvai olimpia birkózó nyolcadik helyezetteje – dalokkal és versek-

kel érkezett. A Dobó SE, a Halmay Zoltán Hagyományörző Egyesület és az Unihall Kft. által készített emléktáblát Pali bácsi családtagjai leplezték le. A felirat a meste-

redző életútját méltatja: „*Németh Pál m e s t e r e d z ő (1937.06.20. – 2009.01.09.), a világhírű szombathelyi dobóiskola megalapítója, aki harmincöt éven át vezetett sikerre versenyzőit, hat olimpián, kilenc világbajnokságon, öt Európa-bajnokságon tizenhárom tanítványával egy arany, három ezüst és négy bronzérmét nyert. Négy alkalommal az év atléta-, 1998-ban az év edzőjének választották.*” Ezt követően **Kovács Ferenc**, a Vas Megyei Közgyűlés elnöke és **Marton Zsolt**, a Szombathelyi Közgyűlés tanácsnoka emlékezett a megye és a város kiemelkedő személyiségére. A tanácsnok bejelentette, hogy **Németh Pál a városi Közgyűlés döntése alapján posztumusz Díszpolgár címet kapott.**

A meghatározó pillanatok után újabb ünnepekkel folytatódott az emléknap. A zuhogó eső a megjelentek nagy számát ezután a dobópálya melletti alkalmi sátor alá szorította, ahol Németh Pál közeli munkatársai, munkájának támogatói emléklapokot vehettek át. Ezután átadták azt a 120 m² munkacsarnokot, melyet még Pali bácsi tervezett, és a Dobó SE két elnökségi tagja, **P. Holl Jenő** és **Békefi Miklós**, valamint a régi kolléga, **Grünwald János** két hónapnyi, kétkezi munkájával épült fel.

Az ünnepek és a gulyás party után egy különleges, páros kalapácsvető versenyt láthattak a jelenlevők, ahol a **Szabó Dániel-Iván Ivett** duó bizonyult a legjobbnak.

nak. Ugyanez idő alatt a Dobó SE olimpiai ezüstérmese, **Pars Krisztián** – edzőjével, **Németh Zsolttal** – a magyar válogatott tagjaként Norvégiában, az atlétikai csapat Európa-bajnokságon szerepelt. Ahogy idén mindig, ezúttal sem adta alább az első helynél: 77,78 méterrel ismét nyert az olimpiai bajnok szlovén **Kozmus** előtt.

A nap zárásaként megelevenedett a múlt: **Komondi Gábor** 2001-ben készült *A dobópápa* című portréfilmjében magát Németh Pált láthattuk-hallhattuk az életéről, a sportról, pályafutásáról beszélni. A film után **Gál**

László beszélgetett az Európa-bajnok **Gécsek Tiborral**. Németh Pál leghíresebb tanítványa mesélt kapcsolatokról, emlékezett az együtt töltött 22 évre, melyek mély nyomot hagytak benne. Így zárta mondanóját: „*Ha nem ő lett volna az edzőm, nem lettem volna kalapácsvető. Mindent neki köszönhetek. Az ő személyisége, útmutatása kiható a civil életemre is – és ez mindig is így lesz.*”

Az emléknap végén **Pali bácsi özvegye, Mariann néni** és **Laci fia** is meghatódottan mondtak köszönetet a szervezőknek és minden résztvevőnek, akik ezt a napot felejthetlenné tették.